

15.

DIATRIBE MEDICA
DE
P H T H I S I,

Qvam
Annuente Summi Archiatri Faventia,
Benevolo Gratosissimi Medicorum Collegii
permissu

Sub Presidio

Viri Magnifici, Excellentissimi &
Experientissimi,

DN. JOHANNIS HOPPII,
Phil. & Medic. Doctoris, p. t. RECTORIS Ma-
gnifici, Patholog. P. P. Facultatis Medicæ Senioris,
Collegii utriusq; Principum Collegiati, Dn. Præceptoris,
Promotoris & Cognati sui omni observan-
tiæ cultu devenerandi;

Eruditorum

Publico Judicio Sifit

M. PHILIPPUS JACOBUS Sachß
VRATISLAV. Collegii Major. Princip.
Collegiatus.

ad diem 29. Martii

Anno M DC XLVIII.

Horis locoq; consuetis.

¶(o)¶

L I P S I A E
Typis hæredum TIMOTHEI HÖNII.

1649, 2

30

3

6

7

ANTILOQVUM.

Vantis Microcosmus HOMO à Sapientissimo
Creatore ornatus beneficiis, ut in exigua ejus
corporis Tabella totius Universi thesauri re-
conditi fuerint; tantis post lapsum subjectus
ærumnis, ut omnium misericarum infelix Epitome meri-
tò videri possit. Hinc illa fatalis necessitas, ut cui nasci
contingat, mori refret: solis intervallis distinguuntur,
non aliter ac in Theatro, ubi adsunt Actores, sedent Spe-
ctatores, excent alii, ineunt alii: ut omnes ad unam co-
gantur urnam, modo saltem abeundi diverso. Alium
bellantem arma decipiunt; illum diis vota reddentem
penatum suorum ruina sépelit; ille vehiculo lapsus pro-
perantem spiritum excusit; cibus avidum strangulavit,
abstinentem frugalitas; alterius fauces nodus elicit;
alios casu lapsos subjacentis soli durities comminuit;
alius haustus ignis cursum anime remeantis interficit;
alterius spiramentum aqua preclusit. Si tamen ex-
citius calculum ponamus, magus adhuc naufragium ti-
mendum est in nobismetipsis: Mortem & ejus causam
Morbos quotidianie circumgestamus, Tortores nostros &
Carnifices, sexiores quam cruces, equulei, uncus, rota,
ungula, tunicae molesta; in hoc ase invicem discrepan-
tes quod alii ocyter de medio improviso rapiant, alii
lento velut igne corporis humani fabricam conscient &
subruant. Hujus posterioris farina PHTHISIS est, cuius
ferinam sevitatem paucarum thesum spatio includere
nunc animus est. Tu, ô Summe DEUS, Archiater Opt.
Max. illustra obductam caligine mentem, annue cæptis,
ut cedant in Sacro-Sancti Tui Nominis gloriam & mul-
torum egrotantium salutem!

A. 2

THE-

THESIS

I.

a Plato in
Gorg.

b Galen. 3.
§. 10.
c Mercat. 1.2.
demorb. int.
c. 9.

d. 1. 2. de aff.
Thoraac. c. 4.

e l. 3. c. 42.

f Solenand.

conf. 1. f. 3.

g. c. 11. obs. de
Med Indor.

h Zaceut. 1.

Pr. obs. 126.

i l. 3. Pr. obs.

123.

k Id. l. 1. Pr.

obs. 125.

l G. Fabr. Hil-

dan. c. 1. obs.

45 Balduin.

Konfessus ep. 32.

m Hildan. c. 1.

obs. 80.

n Zaceut. 1.3.

Pr. obs. 126.

o Hildancent.

epis. 90.

p J. P. Lotich.

l. 6. c. 4. obs. 1.

q de finit. me-

dic. ultra med.

r 7. §. 16.

s 1. de caus. &

sign. diuurn.

6. 8.

P rincipiò cùm δέχηται οὐσία sit secundum Epictet.
η τῶν ὀνομάτων θεούς, τὸ nominum verò cognitio-
nem sequatur ipsū rerum cognitio, præmitimus
Phtibiseos Etymologiam. Dicitur δὲ τὸ φθίνειν contabe-
scere, deficere; vel à φθίω absumo, corrumpo, magis quām
ut quidam hariolantur à πνίγειν spuo, φθίνει scribentes qv.
πνίστιν, cùm non solum ad sputa cruenta Tabes subseqvi
soleat, ut infra patescet.

II. Ipsum verò vocabulum Phtibisis seu Tabes variè apud
Authores accipitur. I. Latè pro qvacunq; extenuatione
corporis à qvacunq; causa sine exulceratione & purulenta
materia. Ita includitur 1. b Marcor, c Marasmus seu An-
imantis interitus ex siccitate, qui tamen potius morbus ta-
bificus quām tabes dicendus, ut d Mercurial. placet. Porro
2. Cachexia à e Celso, qvōd partes secundum essentiam
suam bono alimento desitūr, extenuentur. 3. συλτηζεις
colliquatio Corporis qualis fit in febribus ardentibus, pesti-
lentibus, hecticis, colliquativis. 4. deniq; ἀρεγφασίε illa
fit Universalis orta ex intemperie siccā Epatis, Pulmonum,
Cordis, Ventriculi, obstruktione mesenterii (qua tabes In-
dis orientalibus familiaris teste Bontio)^h vermibus, in-
testinorum accretione, Pericardio, osis xiphoidis deciden-
tia (de qua videantur Baptista Codronchii & Ludov. Septa-
lii singulares libri cum i Zaceut.) Scorbuto, ^k Lue Ζρεα &c.
seive Particularis ^l Dorfi, Oculi, ^m Brachii, ⁿ Coxæ, ^o Cruris,
P Pedis. II. Strictiūs à q Galen. pro corporis consumitione,
cum tusricula, faucium aut asperæ arteriæ ulcerationem
comitans. III. Strictissimè & in qvā significatione à nobis
accipitur, pro ea saltem Corporis extenuatione, qvæ fit ab
Ulcere Pulmonis, & Græcis alias idios. φθίνει Galen. & των
Aretæo dicitur: Italis mal di tifoso, etlico & impiagamen-
to del polmone; Gallis: le mal des Poumons, Germanis
deniq; die Lungensucht / Schwindsucht.

III. Liberata m̄ qvivocationem excipit ipsa Definitio
ē Ga-

et Galen. eruta: Phthisis est Ulcus Pulmonum ab acri materia t3. s. 10. 4. s. 8.
erodente, cum febrycula lenta, tussi, respirationis difficultate, 7. s. 16.

Sputo cruento purulentog; quo sensim totum imminuitur corpus.

IV. In conqvirendo Genere, non siccam posuimus Intemperiem corporis; nec ob figuram corporis immunitam Malam Compositionem, qvia etiam alias causas & morbos sequuntur: sed ex tertio morborum genere, Continui sc. Solutione, qvæ hic primariò Pulmonum actionem lædit, Ulcus adduximus, qvod est solutio continui carni sine ^uGabr. Fallop.
^{tr. de Ulcerib.}
^{e.7.}

V. Pars affecta est Respirationis organum Pulmones, in media corporis regione siti, molli, fungoso, raro, lævi parenchymate & velut ex spuma sanguineâ concreto, præditi, & ob hanc mollem substantiam eò magis erosionibus obnoxii; Vasa habentes Afferam Arteriam s. Tracheam à fauicibus in Pulmones descendenter, venam arteriosam è dextro cordis ventriculo & Arteriam venosam è sinistro sinu prodeuntem illam ad nutritionem, hanc ad vitam; condit ut per attractionem & emissionem aëris fontem caloris refrigerent & ventilent.

VI. Cognita hæc parte affecta ad Causas accedimus, qvæ duplicitis genetis sunt: Proximæ & Immediatae; Remota & Mediatae. Ultræq; tamen sunt tam internæ qvām externæ.

VII. Proxima Causa Interna est y Humor acris sive natūra sua talis, bilioſus & serofusus, sive ratione acq'vista putredinis, sangvineus & pituitosus. Sangvis enim in pulmones effusus grumescit & putreficit: pituita verò in majori copia eò delata, ut est viscida & lenta, bronchia obſtruit, pulmonum spongiosam carnem adſcrittiā diluit humiditate, & ad putredinem reddit aptissimam, deniq; ob mōram in iſtis cālidis & humidis cavitatibus detenta, cū ob materiae copiam & defecūm canalium accommodatorum expelli nequeat, putreficit, corrumpitur & in saniem mutatur, z ^{y Gal. 1. de loc. aff. 1.} ^{z Gal. 1. progn.} quemadmodum omnia qvæcunque in alieno loco vehe. 42. mentius calefiant.

VIII. Dupliciter autem Humor acris Pulmones erodit se-

A 3 cuius-

a 1. in epid. 1.
comm. 18.

cundum a Gal. aut ob pulmonis morbos ibi colligitur, aut ab aliis partibus communicatur. Colligitur primo digestiva pulmonum facultate laſa aut debilitata, vel ob hereditarium vel adſcitium aliquod vitium. Hereditariè quidem à Parentibus contrahitur, dum vitio Seminis Parentum, vitiosam, mollem, tenellam & ad corruptionem propensam nanciscuntur constitutionem, qva sensim atatris cursu flaccescat & corrumpatur. ^b Ex sanis enim sana, ex laſis laſa generantur, & ut sex Epileptico Epilepticus, ex Calculoſo calculosus, ex elephantico elephanticus, ex lienoſo lienosus, ex podagrico podagricus regnunt, ita & à phthisico phthisicus, adeo ut in quibusdam familiis licet nulla accedat Humorum destillatio aut vasorum ruptio, ob innatam tamen debilitatem humor in iis acris colligatur,

qui eorum substantiam corrumpat & putrere faciat, qualium meminit ^d Galen, ^e Schenck, ^f P. Forest, & ^g Valleriol. ^c cult. ^h el. 2. obf. 133. qui refert Mercatoris Monspeliensis Phthisici 6. liberos si ne manifesta cauſa eodem morbo decessisse. Adſcito vero virtio debilitantur Pulmones, dum vel obstetrices recens naturorum tenella & flexibilia ossa stultâ Sapientia fasciis arcte constringunt, vel virgines adultiores ut junceæ vi-deantur, loris & mortifero artificio pectoris angustant more & à prisciſtolidè observato. Ita enim ⁱ Comicus: haut est similiſ virgo virginum nostrarum, qvas matres student demissis humeris esse, vincto pectori ut graciles sient: si qva est habiliſ paulo, pugilem ajunt, deducunt cibum, tametsi bona natura eſt, reddunt curvatura junceas. Qvapropter ob compressionem imbecilliore facta & incalente, fit ut sangvis calidior eò affluat, vel ibi hærens actior redditus vasa erodat. Et hâc de cauſa eruditissimus ^j Spigelius plurimam hominum partem in Anglia tabe & destillationibus confici refert, qvòd matres infantum pectora nimis coarcent.

i L. I. Corp.
Hum. Fabr.
e. 9. fol. 19.

k Aet. tetrab.
2. f. 4. c. 66.

IX. Colligitur porrò hac materia acris in Pulmonibus ^k à Peripneumonia si post factam suppurationem pus non evacuetur, sed in pulmones irruat, eosqve exedat: à sanguinis extra-

extravasatione plerumq; terminante in ulcus pulmonum
sive contingat à pñz, s. ruptione vasorum plethorici & ju-
venibus non infrequentib; ob vehementes motus, m tussim
validam, n vulnera &c. sive à Διερώσι s. erosione vasorum
ob humores acres & salbos. Inde p Hipp. à sanguinis sputo
puris sputum malum pronuntiat, non quidem ratione pu-
ris sed partis sive visceris, qvod ibi detentus sanguis in ca-
vitatibus acutatur, putrefact & corruptatur. Idem q con-
firmat hoc: οὐδὲ αἰγατος ἐμέτω φθόνη καὶ πύνη καθάρος ἀνε.
à pulmonis vomica sive abscessu intro rupto nec evacuato:
aut deniq; à variolis ulcus in Pulmone relinquentibus, illas
enim non semper ad superficiem corporis ob naturam im-
becilliorem, materiam crassiorem & copiosiorem, aut cu-
tem ad recipiendas non aptè dispositam, protrudi, sed in-
terna viscera interdum sordidisimis papulis & pustulis
inficere, præter Avicen. rationes experientia confirmat
Joh. Fernel.

X. Communicatur materia per influxum ad Pulmones
tum à Partibus viciniis in Thorace, tum à Capite. A partibus
viciniis nempe post Ulcerationem Afera Arteria, ex rupto
abcessu angina, u uula: post inflammationem Diapbra-
gmatis, Mediastini, x Pleuræ suppurata: y Pleuritici insuper
qui 14. diebus non purgantur empytici sunt: si verò tales
ex z pleuritide suppurati 40. diebus à ruptione (ultimo
scilicet termino morborum acutorum) non purgantur, in
phthisin transeunt, sanie in pulmones effusa eos corro-
dente.

XI. A Capite verò communicatur per κατασαγγον &
rheumatismos, qui tum sua natura acres sunt & saline fa-
cultatis interdum participes, rum ob moram in pulmoni-
bus majorem acrimoniam acquirunt. Destillationes nam-
que in ventrem superiorem intra 20. dies suppurantur se-
cundnm Hipp. ob pulmonum, cordis, & vasorum calidi-
tatem. Cùm enim caput nostrum ad religum Corpus se-
habeat καθάπτε οργός τις, rectum fumosæ domui incum-
bens, vel cirkun θηρευόν, vel alembicus cucurbitæ impeli-
tus,

1 Galen. 4. de
loc. aff. 8.
m Foref. l. 16.
obs. 12. & 13.
n Horf. l. 3.
obs. 11. & Pla-
ter. l. 3. obs. p.
690. Hipp.
Coac. §. 430.
o Foref. l. 16.
obs. 14. & 21.
p sct. 7. §. 15.
q s. 7. §. 80.
& 81.

r l. 4. fen. 1.
s l. 4. c. 6.
t l. 2. de abd.
ver. cauf. c. 12.
u Hipp. §. 5. 10.
v Horf. l. 3.
w obs. 15.
x Valteriol. l. 5.
y obs. 5. Foref.
l. 16. obs. 57.
y Hipp. §. 5. 8.
z Hipp. §. 5. 6.
15. in Coac.
1389. & 404.
Galen. progn.
51. 52. 53.
57. 58.

a s. 7. §. 38.

tus, vapores è partibus inferioribus elevatos & tum per vias patentes, tum per occulta spiracula & ξύποιαν καὶ ξύντροιαν in vivente corpore transmissos, vel ob caliditatem cerebri attractos, condensat (non aliter ac in media aëris regione in macrocosmo) è terra insensibiliter ascendentis vapores ibi condensantur, & formæ pluviaæ rursus descendunt) præsertim si debiliter coneoquere eosdem nequit, & condensatos rursus descendere cogit per catarrhos, unde pro vario motu & recipientis aptitudine varia excitant morborum & symptomatum genera. Si enim per externas corporis partes descendunt, oculorum partes externas, maxillas, dentes, cervicem, scapulas, brachia, latera, dorsum, coxendicem, crura, articulos infestant: *si vero per internas ad ventriculos cerebri expressi membranas vellent Epilepsiam*; ad spinalem medullam & nervos, *síporem, paralysin, tremorem, convulsionem*; ad nares, *oryzam*; ad oculos, *cæcitatem*; ad aures, *tinnitus & surditatem*; ad fauces *Catarrhum* propriè sic dictum; in gulam, *bronchum*; in musculos laryngis, *anginam*; in Pulmones, *Tusim, Asthma, Dyphnaam, Hemoptysin, PHTHISIN*: ad Thoracis cavitatem *Empyema*; in ventriculum, *ἀπεψίαν, Lienteriam, Vomitum*; ad intestina *diarrheam &c.* excitant; ut pluribus Catarrhi generationem & naturam in singularibus descriptsè tractatibus Barth. Paschetti Veron. Hercules Bonacossus, Hieron. Accorombonus, Joh. Vigirius Casseronens. Jul. Cæf. Claudinus Bonon. Petr. Pichotius Andegav. Sebastianus Paparella à Monte Sancto aliisque, ad quos avidos remittimus.

XII. Inter Causas Externas qvæ proximè & immediatè Pulmonem corrumpere & in eo ulcus excitatæ possunt, primæ tenet *Contagium*, dum per uiduam à putriliaginoso sputo aér inficitur, qvī ab aliis per respirationem attractus præsertim in dispositum corpus ad recipientum, pulmones inficit, ut rectè ab *b. Arist.* & *c. Galen.* Phthisis contagiosis annumerata morbis. Itaque cùm adeo periculosa cum talibus conversatio, ut ex colloquio, potu, convictu cum iis,

b 7. probl. 4.

c 1. de differ.

febr. c. 2.

d 6. Forf. l.

16. obs. 3. &

Schenck. l. 2.

obs. 133. 140.

iiis, imo inhabitatione cubiculorum ubi tales perierunt,
meritò Practici svadent, ut qui circa phthisicum versare ne-
cesses habent, quales Medici & Adstantes, ut Conserv. Ros.
Trochisc. & Rotul. ad præservationem in ore teneant. Per-
tinet hoc *Canum* & præsertim *Felium anbelitus*, cuius mali-
gnitatem in excitanda phthisi satis demonstrant exem-
plis. Schenck, ¹ Paræus, ² Cl. Sennert. & refert Matthiol. el. 7. obs. 77.
multos qui cum felibus delectarentur inspirato diutius f. 120. c. 34.
una cum aere ipsorum Spiritu in tabem vitiato pulmone g. 6. Pr. p. 8.
incidisse. Eadem occulta proprietate pulmonibus nocet c. 31. p. 358.
Lepus marinus, cuius esum illicè eos exulcerare testes sunt
ⁿ Galen. & ¹ Cl. Sennert.

XIII. Ad *Mediatas* & *Remotiores* causas jam transitum facimus, qva Phthisis excitant vel materiam acribus catarrhis præbendo, illos movendo, vel sanguini acrimoniā conciliando, vel eundem extravasando. Suntq; re- spectu corporis vel *Internæ* vel *Externæ*.

XIV. Ad *Internas* potissimum spectant *Humores vitiosi* in Corpore collecti vel à capite vel aliunde ad pulmones confluentes, vasa aperientes, pulmones exulcerantes; ut sit in *suppressis mensibus teste* Hipp. facta ad superiores par- tes palindrome, aut ¹ *hemorrhoidibus*. Multum qvōq; hic facit *conflitio* illa *phthisiformis*, qvæ significat paupertatem caloris nativi in cerebro, corde, & pulmonibus unde cerebrum facilius repletum destillationes crebriores excitat, Cor èd citius ab extraneo calore corripitur, pulmones èd liberius materiam suscipiunt & fovent. Describitur ve- ro ab ⁿ Hipp. & ⁿ Galen. qvōd sit *collum oblongum, gracile, pectus angustum & restrictum*, ut à tergo in morem alarum promineant spatulæ (unde eos ^o Hipp. *Obivadens & negu-* ^{yocidēs} appellat) cutis tandem *mollis & alba*. Ergo si omnia corporis membra cerebri magnitudini respondeant ob-co- haerentiam, thorax verò sit angustior, sit, ut plus sanguini circa pectus colligatur qvā aut idem digerere aut à se possit propellere, unde in cavitatibus stabulans venarum malum hoc potis est producere.

B

XV. Ex-

k. l. 1. de morbi-
mul. Scholz.
conf. 333.
Schenck. l. 2.
obs. 137.
l. Hipp. f. 6. s.
12. Amat. Luf.
c. 2. cur. 13.
m 1. epid. I.
t. 18. 6. epid.
f. 3. x. 18.
n 2. de temp.
c. 6. 3. s. 13. 5.
4. act. 8.
o 3. epid. t. 70.

XV. Externa deniq; Causæ sunt duplices vel sine quibus
vita confistere nequit, vel quæ vitari possunt. Prioris generis
sunt Res Non-naturales ita dictæ, non quod nullo modo ad
natura leges perduci possint, sed exterritus habitu respectu
tum ad Partes Corpus nostrum actu & secundum naturam
constituentes, tum ad Res naturalibus contrarias easve
passim depascentes. Hæ dividuntur quadrifariam.

XVI. Ex prima Classe, eorum sc. quæ assumuntur primò oca-
currit Aër vel manifesta, vel occulta qualitate infelix. Ma-
nifestæ; calidus qui resolvit materiam acrem ut in pectus
proruat: frigidus qui aut frigore vasorum tunicas duras
contrahit & ad extensionem contumaces, ad ruptionem
verò promptas efficit: aut tussim excitando vasa rumpit.
p. Hipp. 6. epid.
f. 3.
q. Id. scit. 5.
s. 24.
r. scit. 3. s. 19.

s. scit. 3. s. 10.
E. 22.
t. scit. 3. s. 4.
u. scit. 3. s. 13.

x. Aretium l. 1.
de sign. & caus.
auturn. c. 8.
y. Gal. in 3.
epid. t. 19. E.
66. 1. in 1. epid.
f. 17.

p. Tāl. ψυχεψ γδ φλεβāν πυρθινā inquit Hipp. & a frigida qua-
lis nix & glacies pectori inimica tusses movent, sanguinis
profluvia & destillationes excitant. Itaq; licet secundum
divinum nostrum Senem^x in quibusvis anni temporibus
omnis generis morbi oriantur, tamen Tabidis præcipue
^y Autumnum malum pronuntiat ob inæqualitatem frigo-
ris & caloris, qvanquam nec alias anni tempestates exclu-
dat: qvando sc. eodem die modò calor modò frigus sit;
aut ^z Hyemem si ætas nimirum aquilonia & sicca, auto-
mnus verò pluviosus admodum & austrinus fuerit, tunc
enim humiditates multæ collectæ per hiemis frigiditatem
in capite retinentur, condensantur & nisi debito modo
excernantur in pulmones defluentes Tabem excitant.
Conferunt hue ^x Constitutiones Regionum frigidæ & humili-
dæ, y venti Boreales qvando ab aëre australi caput replent,
ut contenti vapores liquefacti postea ad Pulmones destil-
lent. Occulta verò malignitate Aër nocet vaporibus loco-
rum ~~corporis~~ aut mineralium venenatis imprægnatus,
& per respirationem attractus ex ~~corporis~~ ^z Rio (unde plurimi aurifabri phthisici) arsenico, Risigalo sive auripigmento, San-
daracha Græcorum, ~~corporis~~ ^z lo, ~~corporis~~ ^z re vivo &c.

XVII. Ex iis quæ assumuntur altera Phthisis Causa esse
posunt Cibi vel in nimia quantitate assumti & ob impediu-
tam

tam Concoctionem Catarrhum excitantes; vel qualitate peccantes, ut sunt valde calidi & aromatisati, piper & piperrati &c. falsi, ut fumo indurati &c. acerosi & Platini quae habent vim adstringendi & mordendi substantiam raram pulmonum, tuisimq; promovendi: vaporosi caput replendo ut acria excrementa generet, allia, cæpæ, porra &c. Potus fortissimorum & calidissimorum vinorum, & cerevisiæ Lubecensis nimis fortis & caput gravantis, it. frigidissimum liqvorum haustus.

XVIII. In secunda Rerum Non-naturalium Classe recentur ea quæ geruntur & sunt: 1. Animæ Afflictus s. πάθησις; Ira præceps sanguinem commovendo, ^a cor & pulmonem in seœ, & ad caput calorem & humorem contrahendo: nimium Gaudium & Risus ^b dilatatis vasis ruptionem ciendo, indeq; phthisin introducendo, aut obductum ulceri callum rursus disrumpendo. 2. Vehementes Corporis motus præsertim ventre pleno, quales sunt Saltatio, Cursus per acclivias præsertim & discincto corpore, Equitatio, Venatio, Luctatio nimia, & vociferatio magna & alta, motus in partu cuius ^d violentia rupturam vasa patiuntur. 3. e So- mnus & vigilia modum excedentes utraq; malæ & morbus; ille quidem præsertim pomeridianus ^e humectantes generans ægritudines & rheumatismos; hac autem generatos promovens.

XIX. Ex tertia Classe quæ extrinsecus adhibentur sunt tam Balnea intempestiva præsertim in plethorics & catarrho- sis defluxiones excitando, quæm Vester à Phthisicis portatae contagio afficiens.

XX. Ex ultima deniq; Classe quæ retinentur & excernuntur nocent tum reente fæces alvi, urinæ, sudores, menses, hæmorrhoides: tum intempestiva excretiones, aut per Orem partibus vitalibus inimicam, aut per purgationes tam æræ per vomitum & tabidis maximè noxiū, quæm nātria ex scammoneatis, helleboratis ac purgantibus.

XXI. Tandem quæ vitari queunt Phthiseos Causæ Remo- te esse possunt vasa rumpendo & Hæmoptysin causando,

B 2 casus

^{z Johnston.}

^{l. i. Id. Med.}

^{Praet. t. l. c. I.}

^{artic. 3.}

^{a Gal. 6. ep. 5.}

^{comm. t. 8.}

^{b Exemplum}

^{apud Zacut.}

^{l. 8. c. 6. ob. 5.}

^{p. 325.}

^{c Galen. 4. de}

^{loc. aff. 8.}

^{d Hipp. 1. de}

^{Aer. ag. & loc.}

^{e Hipp. fed. 2.}

^{§. 3. & fed. 7.}

^{§. 73.}

^{f Abic. l. 1. fen.}

^{I. tr. 2. c. 9.}

h Foreſt. l.16. hodus ex alto, i percutio[n]e, ab i[n]tu eqvi calcibus in pectus,
obs. 15. & Ga. k pharmaca venenosa & erodentia &c.
belchob. c.4.
cur. 22.
i Plater. l.3.
obs. p.737.
k Joell. 3. Pr.
f.1. s.9 p.39.

XXII. Ex his causis enumeratis varia Phthisis possunt
constitui Differenia; dantur tamen & alia, ratione quidem
Generis, quædam Incipiens, quædam Inveterata & Confirmata;
ta; respectu Subjecti, alia in ipso Pulmonum parenchymate,
alia in vasis: quædam in toto, quædam in parte vel dextrâ
vel sinistrâ.

XXIII. Etatem & Sexum quod attinet, Phthisi magis
1 f.3. s.29. f.5. obnoxios Juvenes censet ¹Hip. & præcipue ab anno 18. usq;
§ 9. f.8 §.7. & ad. 35. quod ut ipse ^mGal. explicat non perse fit, aut ex vir-
in Coac. s.439.
in comm. ad
f.5. s.9.

n Hip. s.2. s.39. Et hæc de causa n Senes uplurimum Juvenibus ægrotant
o Id. 3. epid. 70. minus. o Mulieres verò omniū pronissimæ sunt ad Phthisin,
(nisi mensibus typicè, debito ordine & quantitate evacua-
tis præserventur) quia caput habent debile, plurima excre-
menta colligunt, fluxionibus magis obnoxia.

XXIV. Ad Signa properantes præmitimus ~~remun[er]ea~~
qvæ ab aliarum adjacentium partium exulceratione digno-
scitur, Affere nimirum arterie & Thoracis. Si enim ea qvæ
tusi reiciuntur sint bronchia parva, vasa magna, caro mol-
lis & rara Pulmonem & vasa, si verò bronchia magna, va-
sa parva asperam arteriam lessam significat, & hæc posterior
dolorem habet concomitantem, in phthisi verò tussis sine
dolore.

XXV. Ipsa Signa qvæ Semiotica Medicina pars largitur,
potissimum vel præsentia concernunt, & dicuntur Diagno-
stica seu Demonstrantia, vel futura præfigunt, & Prognos-
corum nomine veniunt.

XXVI. Prio-

XXVI. Prioris generis Signa (qvæ ab actionibus laſis, excrematis & accidentibus seu qualitatibus mutatis tanquam suis fontibus desumi solent) varia sunt Phthisis demonstrantia, vix enim accidit ut ex uno Signo Pathognomico in notitiam affectus deveniamus, nisi *συνδεγμὴ* illorum & concursum instituamus. Sunt autem alia Phthisicas *Incipientes*, alia *Confirmatae* secundum magis & minus saltem differentia.

XXVII. *Incipientis* Authores i. ponunt *Febrim* qvæ in phthisicis nonnquam cessat, sed ceu umbra corpus conse- p Gal. I. epid.
qvitur. Qualis verò illa sit, discrepant. *Lentam* qvidam vo- f3. comm. 9.
lunt, *Sympomaticam* & *Putridam*, ob vapores putridos ex ulceris pure ortos, in adjacens Cor irruentes, febrimq; au-
ctio calore excitantes. *Hecticam* alii ob denegatam laſa pul-
monum actione Cordis refrigerationem & caloris nativi
ventilationem, unde partibus solidis per venas & arterias
calor ille acutus communicetur. Et probare volunt incal-
lescentia à cibo suumto qvæ se prodit ex magnitudine & ce-
leritate pulsus, & genarum rubore Hecticarum Febrium
Signo. Sed qvid impedit interdum seorsim accidere inter-
dum complicari, utpote cum non raro hoc fieri soleat, &
febri phthisicorum lentæ etiam aliae conjugantur vel er-
raticæ vel tertianæ modo invadentes ob humores intra ve-
nas contentos à calore febrili ab ulcere pulmonum excita-
to accensos putrescentes, & sui generis febrim excitantes.

XXVIII. 2. dum est *Conjunctio* & *Exenuatio* totius cor-
poris à febrili calore excandescente, humidum radicale in
partibus similaribus, inde qvod coctum & appositum est ab-
sumendo, mox pinguitiem generis carnosæ, fibrarum mem-
branarumq; humilitatem, nutritivam depascendo, tan-
dem ipsarum solidarum partium depopulando.

XXIX. 3. *Tussis frequens*, vulpina, absq; dolore magno,
noctu potissimum affligens, cum pulmo irritatus materiam
acrem depellere, & Trachea sensu exquisitissimo prædita
transmissam excutere conatur, ne obstruta fistula strangu-
letur homo.

B 3

XXX. 4. *Spu-*

q Gal. I. de
febr. 9. 2.
progn. 60.
Zacut. I. 4. Pr.
bisf. 41 qu. 37.
i Gal. 10. M.
M. 5. 1. febr. 10.
Zacut. I. 4. Pr.
bisf. 43. Aðic.
1. 4 tr. 3. c. I.
s Gal. 7. 8.
comm. 16.

^{t Gal. 6. epid.} ^{comm. 3. t. 3. 6.} XXX. 4. *Sputum initio rotundum diutius appareſ, quod*

*materiam crassam à calore excedente in pulmone condensari indicat, qvæ temporis tractu acredine aequisita pulmonem exulcerat: ^a *ſpumofum*, qvia ipsum viscus aéreum & ſpumofum: *purlentum* si viſceris ulcus à vasis procul abeft, vel albi, vel sub flavi & citrēſcentis, vel nigrificantis coloris: *cruentum* si vasis substantiam Ulcus exedat, *purlentum* enim ob ſangvinem permixtum non cernit.*

^{x Hip. f. 4. §. 8. 1.} ^{Coac. pran. t.} ^{406. 409. 410} XXXI. Ne tamen *Pituitæ expectoratio* nobis imponat ſubsequentes ponunt Authores differentias, à diverſitate ^{1. ſubſtantia:} illa lenta est nec ſe patitur dividere in partes: ^{2. odoris quo illa} hoc dum commovetur facile separatur. ^{3. coloris: ab illa} destituitur, ^b *graveolens* & *foetidum*. ^{c. 7.} 4. ſi illam tuſi vehementi ejetam in aquam calidam pro-
^{y Coac. pred.} ^{z 17. 445.} ^{z 4. de loc. aff.} jicias, & paulo post impicias, ſupernatare videbis ob admi-
^{Gal. 3. alim. 2.} xtoſ flatuſ; *hoc primo ſparſum*, dein collectum in imo ſubſiderit.

XXXII. 5. *Difficilis Respiratio ad σημεῖα φθινωδέα* refer-
tur ab ^y *Hip.* & ^z *Gal.* qvæ fit partim ob laſum Respiratio-
nis Organum, partim ob facultatis imbecillitatem, partim
ob bronchiorum obſtructionem à puris copia ab ulcere eō
transmissa, aut ab excrementis in debilitate pulmone col-
leſtis.

XXXIII. 6. *Urina initio naturalis*, dein superficies ha-
bens oleagineas iis ſimiles qvæ in ſolo laſte colliguntur &
qvæ in ſummo refrigeratiuſculi concreverunt, in abſum-
tione carniſurfuracea, oſium verò materia cum ſedimen-
to in fundo fractis ovorum putaminibus, haut abſimilis
cernit.

^{a Gal. 3. de}
^{preſag. ex}
^{pulf. c. 7.} XXXIV. 7. *Pulſus celer* ob uſum auſtum; ^b *parvus* ob fa-
cilitatem vitaliem in heſticis effeſtialiter debilem; ^b *lan-*
^{ad tyrr. c. 1. 1.} *gividus* & *mollis* ſi ulcus eſt ſordidum, ad qvam partem ut po-
^{c. 4. de cauſ.} te debilem mucola excremenṭa aſſidue confluunt, qvæ ar-
^{d puls. 1. 1.} terias irrorant & humectant; ^c *durus* verò qvando affectu
^{c Id. 3. de preſ.} *ingraueſcente*, exſiccato corpore Inſtrumentum pulſus
^{ex pulf. c. 1. 1.} qvoq; Arteriæ exſiccantur.

XXXV. Si.

XXXV. *Signa Confirmatae Phthiseos* qvæ instar Prognosticorum qvoq; futuri exitii esse videntur, sunt: 1. horrenda illa facies, qvam Gal. περὶ τῶν νεκρῶν, recentiores Hippocraticam, qvod ab Hipp. accuratisimè descripta sit, indigitant, cum nasus est acutus, oculi concavi, collapsa tempora, & frigide aures contractæq; & fibra earum inversæ, cutis circa frontem duræ, intenta, arida, & color totius vultus aridus & niger. 2. Mala cum pallore faciei liveſcunt (*τὰ τρέλαντα* verò livores^f Hip. mortem ob calidi nativi absumtionem præfigere, vult) licet post sumtum cibum vaporibus elevatis rubescere videantur. 3. & Desfluunt capilli aut ob alimenti defectum à præternaturali calore consumto, aut humorum corruptionem, ut arboribus foliâ decidunt si urinâ, muria, lixivio aspergas. 4. Pediculi generantur, ob alimentum corruptum. 5. & Revelluntur Hypochondria sursum. 6. Intumescent manus & pedes, qvod h Hipp. ὁλέθησε pronuntiat ob caloris nativi paupertatem & vénipotiv. 7. ⁱ Ungues incurvantur & perfrigescunt absunta carne qvæ in summis digitis exsistebat. 8. ^k Putridissimi pulmonis bronchiorum & vasorum portiunculae ἐφελκίδες, ramenta, cum ſputo ejiciuntur. 9. Sudores per Somnum copiosissimi ob facultatis naturalis imbecillitatem qvæ & naturales & excrementios humores retinere nequit. 10. Eadem de causa ^l Pollutiones nocturnæ, non minus ac 11. ^m Diarrhæa & qvæ superveniens à retentricis ventriculi ac intestinorum imbecillitate, aut humorum corruptione, aut qvod ob puris putridi vapores cerebro communicatos illud incalcat, unde humor salsuginosus defluens alvum cieat. 12. deniq; interdum capulo vicini solent mente errare sine ulla tamen furoris commotione, qvod ob ſputi suppressionem febris augeta, unde tetra *εἰαθυπίασις* cerebrum petit.

XXXVI. *Prognostica Signa* sunt vel Mortis vel Salutis. Periculum præfigunt si p ex ruptione venarum crassarum q ex capitinis destillatione Phthisis. Mortem Signa illa inventata Phthiseos allata; qvibus accedit, si ſputum carbonibus injectum gravem redoleat fætorem; aut aquæ marinæ in

d i progn. 5. 6.
E' 7. in Coac.
prædiſ. t. 212.
e Id. Coac. t.
192.

f Id. Coac. t.
66.
g Id. f. 5. S. 11.
E' 12.

gg Id. Coac.
§. 287. 301.
& 442.
h Coac. t. 63.
i Ibid. t. 402.
k Gal. 1. de loc.
aff. 5. 4. Eor.
c. 8.

l Epiphani. Fer-
din. hiſ. 65.
m Hipp. f. 5. 8.
12. & 14. f. 7.
§. 16. & Coac.
t. 436.
n Id. t. 2. de
morb.
o Id. Coac.
t. 437.

p Id. Coac.

t. 434.

q Id. ib. t. 438.

r Id. f. 5. S. 11.

Coac. t. 434.

s Id. Coac.

t. 435.

t Id. Coac.
t. 413. 441.
u Hipp. 7. §.
16. & 81.

x Id. 2. proœrrb.

y Gal. 4. de loc.
aff. c. 5. & 8.
z Id. n. M.M.
c. 9.
a Celsus 1. 5.
c. 26.

b Gal. 5. M.M.
c. 8.

in vase æneo injectum fundum petat; si in ore marina sal-
sugo adfuerit; si pia retineatur aut ob ejus crassitatem aut
expultricis debilitatem, obstructis enim vasis æger stran-
gulatur.

XXXVII. Salutem verò sperare jubet: si Phthisis recens,
pueros afficiat, (quia in ipsis ob naturales virtutes eò tempo-
re robustiores pravi excrementi concoctio, expulsio, unio,
ac consolidatio facilius perficitur) sputum album, laxe,
æquale, quod facile rejici potest, nec graveolens inflamma-
tioneq; liberum; si id quod à capite defluit ad nares conver-
tatur; si alvus quotidie laxa, quod tamen egeritur durum
& copia iis qvæ assumuntur respondens: ipse æger qvam-
minimè extenuatus, pectus habet quadratum & hirsutum:
ulcus potius in vasis pulmonum qvam in ipsa substantia sit.

XXXVIII. Cognitâ jam Phthiseos naturâ Indicans hoc
p.n. sui remotionem postulat, per Remedia ex Indicationi-
bus indaganda. Oggerant quidam qvnam curatio possit
huic malo adhiberi cum ea Ulcera incurabilia putarit
Antiquitas, & Experientia testetur vix centesimum tabi-
dum curari, itaq; in quo desperata Salus imprudentis con-
siliî esse ea apud vulgus infamare præsidia qvæ multis fuere
saluti; a prudentis verò eum qui servari non possit, non at-
tingere, nec subire speciem ejus ut occisi qvem Sors ipsa
peremit?

XXXIX. Sed regerimus, licet difficultia sint curatu, atta-
men non statim incurabilia hec Ulcera; Difficultia qvidem
quod 1. in asiduo respirationis motu consolidatio vix
fieri possit. 2. pulcus nullum possit sanari nisi expurgato
pure, pus autem in illa spongiosa substantia hærens circa
tussum evacuari nequeat, cuius vehementi motu ulceris la-
bra rursus lacerantur. 3. ob loci intercapinedinem quod me-
dicamentum non perveniat ad pulmones nî prius in corde
concoctum fuerit, & ita vim exigua aut plane nullam ad
partem affectam deferat. 4. ob adjunctionem febrem &
consumptionem corporis, qvæ humectantia ulceri nocentia ex-
crementa & puris materiam augendo requirit; ulcus au-
tem

tem detergentia & siccantia c ad mixtis calidis ad penetra- c Id. 5. M.M.
tionem ob distantiam, qvæ febri & Tabi non convenient. t. II.

XL. Ergone ob difficultatem curationis plane æger re- linquendus est Prognosticis? Minimè gentium: adjuvan- da natura cùm & multoties salvetur aliquis absq; spe mi- d Abic. 4. f. 4.
rabiliter, pro deplorato habitus, ob Individuorum diffe- tr. 2. c. 10.
rentiam, præsertim ubi Ulcus adhuc parvum, nec diuturnum, nec phlegmone humorum affluxum excitante, cor- e Gal. 5. M.
reptum sit. Confirmata autem licet non perfectè eradicari M. 12.
posit ob impedimenta allata, palliativa tamen & blan-
dienti cura effici potest, ut vita, qvamdiu licet, ulterius pro-
rogetur, & morbi vehementia in ægro minuatur obducto
ulceri callo, qui f sœpe qvam longiusculè vitæ terminum f Id. 5. M.M.
producit, nisi & violentâ aliquâ causâ excoriatus malum re- 14.
crudescere faciat. Plurima talis Curationis exempla apud g Id. 4. de loc.
Practic. invenire licet, qvalis illa "phthisica ad annos 23. vi- aff. 5.
tam extendens, & alia collegit i Schenck. k Marcell. Dopa- h Abic. 3. fin.
tu, i P. Forestius, aliq.

XLI. Itaq; cùm pateat adhibenda auxilia, qværitur ex 145. 146.
qvibus illa desumenda Fontibus? Prisci Gentilium ubi k l. 2. Hist.
morbo aliquo corripiebantur Aesculapii aut Serapidis tem- Med. mirab.
plum subibant, somnum ibi captantes, ubi per quietem c. 10.
mali medicina demonstrata fuit, ut videre est ex^m Plaut. 1. 16. obf. 5. 5.
"Cicer. "Sueton. "Justin. "Persio. "Coel. Rhodig. "Joh. à in Circul. 2.
Wouwern. "Dempstero &c. Nos missa hâc Superstitione, 1. 1.
qvam impoluta illorum temporum Medicina confirmavit, n de Divinat. 1.
ex divite Hygiëe Cornucopiae conquirere possumus Reme- c. 43.
dia, qvæ sunt οἰνοθέας θεῶν χεῖρες. o Vefas. c. 7.
p. l. 12. c. 10. 5. 3.

XLII. Potissima autem Indicatio hîc sumitur ab Ulcere q Satyr. 2. v. 56
utpote qvod Febris & Extenuatio tanquam Symptoma se- r. l. 27. Ant.
qvuntur, ut eo sanato, protinus febris cesset & corpus in- Late. c. 14.
crementum sumat; ergò èo præcipua cura est adhibenda, s Annot. in
fi præsertim spes Sanationis adhuc superstis, cum modera- Petron. Satyr.
tione tamen ne reliquarum fiat damnosa neglectio: sin res t paralip. ad
deplorata; humectantibus, refrigerantibus & nutrientibus l. 2. Antiq.
corpus extenuatum reficiendum ut vita producatur, non Rom. Rosin.
negle-

C

neglecta tamē admixtione eorum qvoq; qvæ ulceri con-
veniunt. Et si ortum traxerit à defluxionibus qvæ causam
mori continentem fovent, sistendꝫ, & ratione partis man-
dantis corroborantia & humores evacuantia, ratione reci-
pientis fluxionem avertentia & partem corroborantia ad-
hibenda sunt.

XLIII. Ut his Indicationibus satisfiat, ex triplici Auxi-
liorum penu desumenda Remedia Chirurgica quidem &
Pharmaceutica ex preservatoriâ & curatoriâ, Dietetica au-
tem ex vitali.

XLIV. Ex Chirurgicis quidem Venæctio locum habet, si
ob Plethora ruptio facta sit, aut ex mensibus & hæmorrhoi-
dibus suppressis malum ortum sit, statim tamen in princi-
pio ubi vires adhuc vegetæ sunt, sanguinem biliosum de-
trahendo qvi alias ad partem ulceratam confluens, sanguini-
nis de novo concitat profluvia, & ulcera exasperat. Si verò
à destillatione capitis; Cauteria actualia adhiberi possunt
in brachio, qvæsi tanquam experimento fidissimo averten-
do materiam genitam & qvæ ex facta capitis intemperie
quotidiè prognitur, plurimos Phthisicos se curasse, refert
Mercurial. & talium historias annotavit Schenck. qvæ
ratione etiam Setaceum feliciter se adhibuisse, refert Gu.
Fabr. Hildanus.

XLV. Pharmaceutica Remedia duplia sunt vel Eva-
cuantia, vel Alterantia. Evacuatio per Superiora ab ipso
Hipp. prohibita, cùm phthisici habeant angustum thora-
cem, imbecillos pulmones, venas qvæ facile rumpuntur,
& ulcera proper vehementer motum irritantur, cogere
autem eos qvi vomere nec possunt, nec debent, absurdum.
Per inferiora qvoq; rejicitur à nonnullis, qvod vires pro-
sternat, & diarrhæa superveniens tabidis maximè noxia
sit. Sed quid obstat, qvin admittenda purgatio clemens,
qualis sit per clysteres in principio viribus adhuc vegetis,
celebrata per jus galli antiqui, Rhabarb. cum infusione ros.
& seri caprini, pulpa cassiae, syr. ros. aut viol. solutiv. præ-
servat enim, ne ulcus amplius fordefcat, vitiosum succum
exhauriendo, & à thorace revellendo.

XLVI. Ad

ul.2.de morb.
int.cur.c.9.
xl.2.obs.156.
y.c.3.obs.38. &
cent.epif.66.

z.s.4.s.8.
a Gal. I. de
loc.aff.4.

XLVI. Ad Alterantia referuntur ea primò q̄ae Curatio
Ulceris postulat Abstergentia sc. Exsiccantia & Consolidantia.
Licet enim ^b ulceris consolidatio naturæ opus sit, Medicus b Gal. conf.,
tamen removere potest impedimenta, qvæ naturam in o- art. c.12.
pere suo remorantur.

XLVII. Ad Saniem abstergendam ^c Fernel. commendat cl. 7. M.M.
Syrup. de Symphyt. maj. utpote qvi pulmonum saniem leni- p.347.
ter educat ac blande expurgeat sine metu erupturi sangvi-
nis. Lac Afininum commendat ^d Avic. & ^e Trallian. qviā d i. 4. tr. 3. c. 6.
^f tenuitate pollet vehementi & aridissimas partes ocyssimè e l. 12. c. 4.
penetrat, Ius Cicerum, Brasit. Decoſt. Fanugrac. Pimpinell. f Gal. 6. San.
Syrup. de Althea Fernel. Succus Pilosell. & Nicotian. mel Ta- tuend. II.
bacin. simplex, oxymel Tabac. Balsamus Peti &c. qvibus ad g Henr. Meth.
jungenda, ne materia ulterius ulceri inhæreat, Expeltoran- ad Pr. l. 1. c. 7.
tia & ſputum facilitantia ∇ ſaccharat. & mulsa, cremor ptifanæ, Syrup. de Liquerit. de capill. Q de hyſſop. marrub. Eryſimo Lobelij, ſuccus caulinum, Rorul. beccchiae nigrae, Lobob de Far-
far. Sanum & Expertum, de Pino &c. & ex his parata medicamen- demorb. peti.

XLVIII. Post detersionem Exsiccantia & Consolidantia
ſeu Glutinantia adhibenda, qvalia: bolus armenus, ſangv. drac.
axungia \odot . C.C. Oliban. Gummi Arabic. Balauſt. Myrrb. Ma-
ſtich. Succin. Tragacanth. Spodium, Corall. Testa Cancror.
Spec. 3. Santal. farina amyli, miva cyton. de myrtill. Balsam.
verum ſeu Syriacum, Tolutanum, Indicum ſeu de Peru. rad.
tormentill. Symphyt. maj. fl. Hyperic. Rorell. Botrys, veronic.
Betonio. pulmonar. maculofl. & fol. pulmonar. Gallic. ſuccus h deſcriptus ab
bedera terreſtr. cui 3. pars ∇ Portulac. admixta, Pulmo vul- ipo l. 6. Pr.
pis &c. & inde parata medicamenta, ut Lobob de Pulmon. c. 11. & Valis.
vulp. Trochift. de Charabe Meſua, de Corall. Nicol. Diaſcoralliu de Tarant.
Galen. Pulvis ^h Haly Abbatis, & niſi hec tica urgeat Decoſtum l. 3. c. 2.
Ligni Guajaci aut Rad. Chine ſummoperè extollitur à Th. i conf. à Scholz
Eraſto, ^k Hieron. Fraſastorio & ^l Zacuto Lufit. Pertinet collect. 88.
huc ∇ a Mirabilis ^m Zacuri omnibus fermè Indicationibus k l. 3. de con-
ſatisfaciens abſtergens, ſaniem expurgans, refrigerans, ex- tag. c. 8.
ſiccans, ulcus conglutinans, calorem nativum roborans: l. 2. bif. 33.
m l. 8 Pr. c. 10. dub. 2. p. 343.
it. obſ. 4.

it. ∇ antiphthisica (cujus descriptionem à D. Bueretio Vratisl. cōmunicatam inter alios Medicamentorum thesauros Cl. Dn. D. Joh. Michaēl reconditam teneat) alia contraphthisica in Dispensat. sive in Dorncreilii, ∇ pulmonica D. Coci Medici Dresdens. ej. c. I. p. 17. è succis cum pulmone & epate vital. Electuarium Archigenis & Pulv. Anonymi contra Phthisin in Dispens. Aug. &c.

It. P. qui Rx Fæcul. Aron. 3j. 3f.

Fl. $\frac{1}{2}$. 3j.

Sacchar. 3iiij. M.

aut Rx Fæcul. Aron. 3j.

Crystall. min. \mathcal{D} . 3j. M.

XLIX. Præprimis tamen laudatur Conserv. Rosar. seu Rhodo saccharum postquam Illeus exacte abstersum, qvod ratione rosæ infrigidat, humectat, glutinat, abstergit, repurgat ratione sacchari, & plurimum conductit, si initio recentior, qvæ abstergit, postea vetustior qvæ exsiccat & glutinat & quidem in magna copia assument & variè medicamentis & alimentis permixta; qvod præter quotidiam Experientiam testantur p. Aponent. ^a Avic. ^b Valeſc. de Taranta, ^c Valleriol. ^d Grato Forest. ^e Fernel. ^f Massar. ^g Schenck. ^h Zutac. Lufit.

L. A Chymicis ad Phthisin maximè commendantur præcipue Medicamenta ex Δ re parata, utpote qvod ritè præpar. verū Pulmonum Balsamum indigit Qvercetan. tan. 152. qualia parantur Flores Δ tam myrrhati qvam saccharati cujus 3j. inhaustu caprilli lactis, vel ∇ cinnamom. vel in ovo forbili assument extollunt: it. Lac sine Butyrum Δ . Bals. Δ . Terebinthinatum sine Rubinum Δ . ^b Oleum Δ . cum julebi viol. 3j. ∇ Spagyrica & Hieron. Rubei. Insuper misis mactant encomis Crocum \mathcal{T} . Oleum & Sp. Terebinth. Δ \mathbb{H} ni sine Oleum ejus supernatans, Tinctorum \mathbb{H} ni, Tinctorum ex vitro \mathbb{H} ni (qvam & Magister. \mathbb{H} ni Salæ & Oleum vitri \mathbb{H} ni Basili vocant) Tinctor. ex balsamo Reguli \mathbb{H} ni, Tinctor. ex Δ Reguli \mathbb{H} alem (qvam Antidoton Soterion Qvercet. nominat) it. Δ dulce, Balsam. Aluminis dulc. Q. E. Roris Solis &c.

LI. II.

LI. Internis his Medicamentis non inutiliter qvæq; Externā adjunguntur qvæ vel per narēs vel per os inspiratione attrahuntur, & ume siccant reliquum corpus non ita afficiendo, qvæ componuntur ex faveolentibus myrrb. benzoe. thur. galban. laudan. santal. cinnam. it. fumus Tabaci pertubulum haustus. It. Topica qvæ ab d^a Aet. celebrantur, dum initio adhibet in preparatione materia ad Educationem cataplasmā ex alth. & semin. lini contulsi & cum decoct. malv. & fanugrec. Oleo & melle mixtis: in ipsa expurgatione pertusim Epithema è Terebinth. Oleo irin. butyr. medull. cervi, adipē tauri farinā irid. aspo p. & mixtis: in cicatrice vero inducenda Oleum myrtin. aut ros. cum alumin. acacia, hypocist. ammoniac. gall. & cera thoraci inungendo.

LII. Ut vero calor febrilis extingvatur exhiberi potest ▽ hordei in qva hord. passul. glyzyrrhiz. incocta & cum conserv. ros. aliquoties transcolata, ita ut singula ▽ & ss. accedat ſj: conservæ. It. hordeati è cancris colatura itb. ss. ▽ è cydon. incocta in ▽ ros. Emulſio 4. sem. frigid. juleb. rosar. violac. ſpec. diamarg. frig. Conserv. borrag. viol. bugloſſ.

LIII. Ad vires deniq; restaurandas & consumptum Corpus reficiendum præter alimenta medicamentosa, de qvib⁹ infra, laudantur Medicamenta Analeptica & Reſumativa ut ſunt Ⓛ potabile, C. C. prep. Magister. Oſſis de Corde Cervi, Effent. & Oleum margarit. Timetur. Corall. Oleum Cinnam. ad calorū nativi restaurationem; ▽ ex Sangvine apri cum plantis refrig. & humect. destillata, Morsuli de Cancrie qvos tanquam summum Arcanum ad Phthisin commen- dat e Adrian. à Mynſicht, ſqvòd humidum radicale maximè conſervent, vires amissas reſtituant. Elecliarium reſtaurans ex cancris fluviatilibus & Amati Luf. Elecl. Regum, Elecl. Reſumtiuum Fernel. ▽ Magnanimitatis ex Formicis, Morsuli per Horales F.F. nututivi & refrigerantes, Symp. de Pede Cat⁹ ſeu Hispidula compositus, it. de Testudinibus Διγχελονών p. 569, reſumitius Renodat, Oleum vel effentia Panis. Extrinſecus vero ad impeſcendam uiteriorē colligationem pecus &

d tetrab. 2. ſ. 44
c. 67.

e in Thesaur.
chym. ſcđ. 7.
n. 6.

f Horſt. dec. I.
probl. 10.

g c. 6. cur. 10.

spina inungenda linimento resumivo Fernelii cum Oleo
viol. & ros. ad impinguationem verò Oleum amygd. dulc. pi-
flach. pini, sesami, Emplastrum ex cancris tufis, epate vitulinio,
Oleo^h olivar. it. illunguentum ex Lacte muliebri.

h Zacut. l. 3.

obf. 120.

i Amat. c. 1.

cav. 92. & Za-

cut. l. 1. Pr.

obf. 20.

L V. Tandem subjicienda restat Dieta, qvæ in legiti-
mo sex rerum non-naturalium usu consistit, & rectè
administrata plurimum valet ad producendam Phthisi-
corum vitam. Itaq; Aërem qvod spectat, nisi extrema
macies id prohibeat, eligere convenit Siccum & tempera-
tum ad caliditatem; talis enim aëris ope in longum tem-
pus vitam produxisse probat k mulier illa phthisica cir-
ca furnum & ignem occupata ultra 28. annos vitam ex-
tendens. Et talis fuit aër Tabianus ad Tabios monticu-
lum inter Surrentum & Neapolim situm, locum nonni-
hil calidum & siccum ob Δ ris vim exsiccatoriam à Ve-
suvii ardentes vicinia communicatam, qvem pluribus

k Matth. de

Gradib. in 9.

Rbas. c. 54. &

Jul. Alexand.

incomm. 5.

meth. c. 14.

Gal.

15. meth. c. 12.

IO. m.c. 11.

m bissor. 65.

n l. 8. c. 10. Pr.

obf. 2. p. 484.

o Celsus l. 2. c. 1.

p Hipp. epid. f. 5.

text. 20.

q Arcturus I.

de cur. morb.

dinturn. c. 8.

rum ob regionis caliditatem, tum p qvòd in longis mor-
bis mutare solum conveniat, tum deniq; qvòd q pul-
monis ulceribus qvoddam siccum marina salredo com-
municet, ulcerata exsiccando, sordicem absumento. Si
autem talis aër natura haberi nequit, arte parandus resi-
nolis lignis conclavi inclusis, aut per fumum ex lignis &
aromatibus resinas reddentibus, ut sunt gummi oliv. sty-
rax, benz. mosch. ambr. tussilag. Nicot. cypress. Juniper.
&c.

L V. Cibi & Potus recta observata Dieta plurimum
prolongat phthisicorum vitam vires depreditas restau-
ran-

rando, non aliter ac ^tfames ulterius corpora exiccat. ^tHip. f.7. s.59.
* Qvicunq; enim veloci adjeclione indigent, iis liqvidum
ad recuperandas vires optimum est; ubi vero celeriore
perodores, qvvero tardiore solido ea fit nutrimento.

^sId. in h. de
alim.

Itaq; cibi exhibeantur *τεύχοι*, *τυπεῖοι* *καὶ τολυτέρων*.
¶, facilis distributionis, qvi humectent conniventes
pra siccitate vias, quales abstergentes in principio,
postmodum verò incrassantes & glutinosi, qvi alimen-
tum præbent pingue, lentum & minimè dilabile. Licet
enim ob calorem phthisicorum debilem non admitti
videantur cibi illi maximè nutrientes, qvod utpluri-
mū difficilioris sint concoctionis: attamen ^tcùm nec ^tGal. 7. M. 1.
plane qvod maximè nutrit optimum sit iis corporibus, c.6.

qvæ refici magis egent, utpote qvibus concoquendi fa-
cultas non est, neq; etiam qvod facillimum concoctu
est, cùm sc. ipsum nequeat esse maximè nutriendi: itaq;
incumbendū ut utriusq; simus memores, & qvoad licet
utrumq; misceamus, ut *enim* Gal. ait: nihil difficilius ^tu. M.M. ii.
est qvām invenire remedium, qvod et si magnificè profit
aliqua ex parte non noceat. Itaq; ^t majori utilitati mi-
nus damnum redimendum, & per crebriora intervalla
parum una vice exhibendum secundum ^tHip. attenuata ^yscđ. 2. s.7.
longo tempore corpora lente reficere oportet, at qvæ
brevi celeriter; ^t confertim enim evaeuare vel implere ^tId. f.2. s.51.
periculorum, qvod paulatim fit securum est.

^xId. 1. s.24.

LVI. Cibi ergò boni succi sunt: *ex fructibus*; amygdala
excorticata, nuclei pinear, pistac, daçyli, sebesten; *ex her-
bis cibis admixtae*; alfine, veronica &c. *ex leguminibus*;
ptisana hordei, hordeum deglumatum cum juscōlo gal-
li in crēmorem redactum: *ab animalibus*; pultes ex lacte
vitellis ovorum, butyro insulso cum saccharo & farina
hordei: *ex avibus*; perdices, attagenes, pulli gallinacei,
capones, gallinæ jecora gallinacea, testes gallorum, me-
ruli, turdi, alaudæ: *expiscibus*; squammati fere omnes &
saxatiles, it. coxa ranarum: *ex quadrupedibus* caro vitu-
lina, hœdina, leporis, cuniculus; juniores &c, *ex qvibus*
omni-

omnibus varia ferculorum genera parantur, ut sunt sorbitones, jura restaurantia, consummata, bordeata, gelatina, pineolata, amygdalogala, panes martii, morsuli reficienes, &c.

L VII. Lentum vero nutrimentum praebent cancri fluviales, & Gammarus, inde Schenk. phthisicum solis cancri Peruvianis, qui ovis columbinis & earum pullis vescebantur nutritum convalescere refert. ^b Limaces & coeculae non quidem ratione carnis, utpote quæ difficilimæ concoctionis & crassum sanguinem generat, sed ratione & juscili dum lenta coctione & iterata elixatione plurimum glutinosæ & alimentosæ substantiae elicuntur. Unde ex limacibus ∇ stillatitiam singularis usus compositus a Zacut. Carnem suillam phthisicis commendat. Hipp., quod firmum praebat nutrimentum & quidem assam quod excrementosæ partes in afflatione absunt sint. Pertinet huc amyrum, oryza, alica laeti vel juscilis bonarum carnium permixta, & panis similagineus ^c cuius usu crebro phthisicum restituit Zacut.

L VIII. Praeprimit tamen consentientissimis omnium suffragiis quod omnibus ferè Indicationibus satisfaciat, LAC præfertur, utpote quod & omnium quæ mandimus optimi succi, & cum ^b constet ex tribus dissimilibus inter se substantiis, parte serosa ablutus saniet, & ulcus modicè detergit, caseosa glutinat, butyrofa impingvat, tabidum corpus valenter recreat, siccum huicmetat, tussim demulcit, tenuitate partes remotissimas ocyssimè permeat. Unde i Savanorol. Lac cibum phthisicorum divinum vocat, imprimis si animal conveniente phthisinq; respiciente nutritiatur alimento E. G. fol. salicis, pulmonar. tussilag. fabis, lentibus &c. & solo Lactis usu phthisicos se sanasse refert, Zacut.

L IX. Secundum varias autem Lactis differentias usurpatum Aſtinum quidem & Caprillum, si animus est abstergendi, ob serositatem: si vero nutriendi vaccinum & ovium. ob crassiores partes confundandi vim habens. Omnium vero

verò præcellit *Humanum Lac* recens mulieris scilicet bene-
habita, qvod m humano corpori familiarissimum, & secun-
dum Gal. subtilius, frigidius, humidius est, sicut citius con-
coquitur, penetrat, promptius nutrit & optimi succi.

*m Fernel. M.
M. 6,4.
n 7. M.M.
c. 6.*

LX. Cùm verò ex intempestiva Lactis exhibitione æger
in discrimen adduci posit, notandum: 1. ubi febris acuta,
dolor capitis, dejectiones alvi biliosæ adsunt, abstinentum,
quia à majori putridarum calore & fuliginoso vapore con-
spurcatur & corruptitur *Lac*: o *Hip. 5. 5. 65.*
non valde multum febricitantibus, & in febribus longis &
debilibus. 2. ex ipsis mammillis æger hauiat, cùm statim
ab aëre ambiente corruptatur; si tamen æger recuset e-
mulsum in vas vitreum aqua modicè calenti immergatur
& statim ebibatur. 3. ad impediendam coagulationem &
concretionem aliquid ⊖, mellis apum, aut potius sacchari
qvod magis temperatum nec ob caliditatem calorem fe-
brilem adauget, adjiciatur. 4. post ejus usum minimū
duas horas non comedendum, ne alterius alimenti admixtio-
ne corruptatur; non aliud superbibatur, ne coctionis offi-
cinis refrigeratis acescat; non *corpus exercendum* ne crudi-
dum intempestivè ad venas rapiatur.

LXI. In Potu laudatur v Capon. simp. & compos. cerevisia
hordeacea, triticea ob facultatem nutritivam, medicata
hyssopo, veronica, scabiosa; v *musa* bene diluta, vel v hor-
dei cum paucō melle si absterendum, cum saccharo ros.
si glutinandum est. Vires qvoq; si debiles etiam *vinum di-*
lutum & óli yó *Phoen.* concedi potest, tenue & qvōd substantia
simile aqua, qvod nutrit, abstergit, calorem nativum
auget, spiritus refocillat.

LXII. Somnus qvidem humectat, sed cùm in Somno
tussis cesset, sit moderatus, nec meridianus aut statim à cœna,
dormiatq; æger super latus infirmum ut juvetur natura ad
expellendum. Quescit æger cùm ulcus facilius consolide-
tur p teneat silentium, cùm q clamor ulceræ refriceret. *Animi* p *Gal. 5. M.*
perturbationes vitet, ut sunt tristitia & ira: alvus sit laxa, ve-
nus ob exhaustas vires fugiatur.

*M. 8.
q Abic. 10. f. 3.
tr. 4. c. 21.*

D

LXIII. *Bal-*

LXIII. Balneum deniq; tepidum si febris Hectica urgeat,
non incommodum præsertim, sisuntus ferant, ex latte te-
pido, qvad sum moderatè calidum & humidum sit, acce-
dente calore actuali scopo Medici egregie satisfacit, ut
rl.8. Pr.c.10.
obs.1. p.483.

s 3. acut. 39.
t 1. ad Glaue.
14.
u l. de Venas.
adv. Erasistr.
cult.

probat exemplum à Zact. annotatum. Balneum namq;
acres humores contemperat, connutrit, dum artas præ-
calore vias referat, per qvas patentes nutrimentum ad di-
stantissimas penetrare potest corporis partes; modò Phthis-
sis non ortum traxerit à sanguinis sputo: noxia enim bal-
nea qvibus sanguis fluxit, teste Gal. cùm fluxiones acriter
irritent, & vasa emollient & relaxent.

COROLLARIA.

I.

An semper in Curatione ad Remotionem causè pri-
mariò & non ad vires qvag. ressiciendum? N.

II.

An Medicamenta Chymica sint violenta & pericu-
losa? N.

III.

An Venena excessu primarum Qualitatum epe-
cent? N.

IV.

An deplorati solis Prognosticis relinqvendi? N.

V.

An Caro porcina sit salubris? A.

VI.

An in Cerebro nigra crusta à Fumo Tabaci metuen-
da? N.

Δόξα τῷ Θεῷ.

Diceris patriæ doctus, & hospiti
Gratus, Saxonici nominis Arbiter,
Qvam rem cumq; tuis ausibus aut ope
Tractandam modò cœperis.
Nunc perchare, neq; hęc scribere, nec tabem
Desistis stabilem, cedere nesciam,
Impugnare potens, viribus ingenii
Laudes egregias cano.

*Johannes Michaël D. Prof. P.
Facult. Med. Decanus.*

D
G
G
T
W
D
T
L
P
A
E
L

Leipzig, Diss., 1645/49

Sb.

VDM

B.I.G.

Farbkarte #13

Black

3/Color

White

Magenta

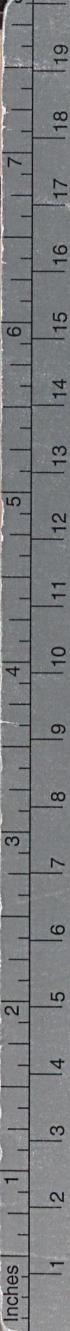
Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

ICA 1649, 2

S I,

30

ntia,
um Collegii

ssimi &

LOPPII,
ECTORIS Ma-
edicæ Senioris,
Dn. Præceptoris,
observan-

BUS Gach
r. Princip.

II.

HÖNII.